

ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΗ (Μαρκ. 8, 34 - 9, 1)

†ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή ομιλίας στην Αμμουδιά, στις 19/9/1982)

1. Πού βρίσκεται η ευτυχία;

Τα λόγια του αγίου Ευαγγελίου είναι το μεγαλύτερο φως που υπάρχει στον κόσμο. Φως και για την επίγειο ζωή αλλά προπαντός φως για την αιώνια και επουράνια ζωή.

Το σημερινό Ευαγγέλιο, παρότι είναι μια μικρή περικοπή, είναι γεμάτο φως. Μας λέγει: «Τι ωφελήσει άνθρωπον αν κερδίσει τον κόσμο όλον και ζημιωθεί την ψυχήν αυτού;»

Πέστε, αδελφοί, ότι δεν είχατε για κατοικία σας αυτό το φτωχό χωριουδάκι της Ηπείρου. Και δεν ήταν η περιουσία σας περιορισμένη σε μερικά χτηματάκια και σε ένα σπιτάκι. Αλλά υποθέστε ότι είχατε ολόκληρη την Ήπειρο δική σας. Ή «ολόκληρο τον κόσμο», όπως είπε ο Χριστός. Γιατί η απληστία μας λέει: «Αυτά που έχω δεν είναι τίποτα, πρέπει να αποκτήσω περισσότερα». Απαντάει ο Χριστός: «Νάχεις τον κόσμο όλο δικό σου. Τι θα τον κάνεις;»

Θα φας περισσότερο. Ε, πόσο θα φας; Και τι θα φας; Φασιανούς;

Πόσες φορές θα φας και θα πεις «ωραία!»; Μια ιδέα είναι. Την πρώτη φορά ίσως πεις: «Επιτέλους! Και εγώ ο φτωχός κατάφερα και έφαγα φασιανό». Από κει και πέρα τι νοστιμιά παραπάνω έχουν, από ο,τι έχει στο στόμα ενός ήσυχου ψυχικά ανθρώπου, και κουρασμένου από την τίμια δουλειά του το απλό ψωμάκι, η απλή ελιά και το απλό λαχανάκι;

Ας υποθέσουμε ότι γέμισες μερικά σεντούκια με χρυσές λίρες. Τι κέρδισες; Σε έκαναν ευτυχισμένο;

Μας λέει ο Χριστός: Βλέπετε τι ανόητα σκέπτονται μερικοί; Η ευτυχία του ανθρώπου δεν βρίσκεται ούτε στο τι έχει, ούτε στο πόσα έχει, ούτε το τι μπορεί να φάει, να γλεντήσει, να απολαύσει. Πού είναι η χαρά και η ευτυχία; Στην καρδιά! Η καλή καρδιά, η αληθινή καρδιά είναι που δίνει στη ζωή μας νόημα και περιεχόμενο. Και η ομορφιά της ζωής εξαρτάται από το αν οι

σχέσεις μας με τους άλλους είναι καλές.

Καλές σχέσεις με τους άλλους ανθρώπους χτίζονται όταν δεν προσπαθείς να τους αρπάξεις για να έχεις εσύ περισσότερα για τον εαυτό σου. Όταν δεν επιδιώκεις να φας και να απολαύσεις. Αλλά τι θέλεις; Να κάνεις το καλό! Όταν ένας άνθρωπος έχει την καρδιά του γεμάτη από τον ιερό πόθο να κάνει το καλό, και βλέποντας τόν άλλο άνθρωπο τού φέρεται σαν άγγελος Θεού, τότε η καρδιά του γεμίζει από χαρά και από γαλήνη. Εκείνη τη χαρά και τη γαλήνη που δίδει η συναίσθηση ότι φέρθηκε όπως θέλει ο Θεός. Αλλά και στους άλλους ανθρώπους γεμίζει η καρδιά τους από εκτίμιση βαθειά, από ευγνωμοσύνη γι' αυτόν, από έπαινο. Και τον βλέπουν σαν αληθινό άνθρωπο έστω και αν είναι φτωχός.

2. Ο καλόγερος και ο άθεος

Έχετε ίσως ακούσει για έναν άγιο άνθρωπο, Ρωμιό που τον έλεγαν Ευγένιο Βούλγαρη. Έζησε στην τουρκοκρατία. Ήταν καλόγερος. Μορφωμένος άνθρωπος και σπουδασμένος. Είχε καταλάβει το νόημα της ζωής. Ότι δηλαδή αξία έχει να γίνει του Θεού άνθρωπος. Γι' αυτό προσευχόταν και νήστευε. Μερικές φορές οι άνθρωποι του κόσμου λένε για κάποιον που νηστεύει: «Καλά τρελλάθηκε και νηστεύει τόσο πολύ;» Αλλά δεν είχε τρελλαθεί, απλά ήταν μυαλωμένος. Κάποτε ο Ευγένιος Βούλγαρης, που ήταν και διδάσκαλος του γένους μας, πήγε στο Βερολίνο. Και εκεί έγινε δεκτός από τον τότε βασιλιά τον μέγα Φρειδερίκο.

Αλλά στα ανάκτορα τριγύριζε και ο γνωστός άθεος Βολταίρος. Ο βασιλιάς βρέθηκε ανάμεσα σε δυό αντίθετους, έναν καλόγερο και έναν άθεο και σκέφτηκε: «Μοναδική ευκαιρία να λύσω και εγώ τα προβλήματά μου. Ποιός από τους δυό έχει δίκιο; Ποιόν πρέπει να πιστέψω; Τον άθεο ή τον καλόγερο;» Τους είπε λοιπόν: «Δεν έρχεσθε να κουβεντιάσετε λιγάκι μπροστά μου, για να καταλάβω και εγώ κάποια πράγματα;» «Ευχαρίστως» είπαν και οι δυό.

Πριν ξεκινήσει ο Ευγένιος Βούλγαρης σταύρωσε τα χέρια του και είπε: «ο Θεός θα φροντίσει για όλα». Ο δε Βολταίρος, όπως το κάνουν πάντοτε οι άθεοι που είναι θρασείς, άρχισε να λέει τα δικά του. Δηλαδή άρχισε να τον κοροϊδεύει:

-Κρίμα! Είχα ακούσει ότι είσαι άνθρωπος μορφωμένος. Δεν ντρέπεσαι να παραδέχεσαι πράγματα ξεπερασμένα, να πεθαίνεις στην πείνα με τη νηστεία και να κάνεις προσευχές; Έτσι και αλλοιώς ψυχή και Θεός δεν υπάρχουν. Γι' αυτό φρόντισε να φας, να πιείς να διασκεδάσεις, να κερδίσεις χρήματα; Άμα μάλιστα μείνεις εδώ κοντά στο βασιλιά μας θα σου δώσει πολλά.

Αφού τελείωσε, τον ρωτά ο Ευγένιος Βούλγαρης:

-Πάνω στη γη τι έχει αξία; Να φας, να πιείς, ή να είσαι ευχαριστημένος;

Αναγκάστηκε να ομολογήσει ο Βολταίρος ότι καλύτερα να είναι κανείς ευχαριστημένος, παρά να τρώει και να γλεντοκοπά. Του απαντά τότε ο μοναχός:

-Εγώ, τρώγωντας ψωμί και ελιά, όταν νηστεύω, γιατί έτσι μου ορίζει η πίστη μου, για να αποκτήσω τη Βασιλεία του Θεού, είμαι πολύ ευχαριστημένος. Γιατί όπως καταλαβαίνεις και εσύ, δόξα τω Θεώ μυαλό έχω, μόρφωση έχω και θα μπορούσα να είχα αποκτήσει πολλά. Αλλά ζω έτσι επειδή το θέλω. Και κάνοντας μία τέτοια ζωή είμαι ευχαριστημένος. Η καρδιά μου είναι γεμάτη από χαρά και ειρήνη. Όποια ώρα θέλω μπορώ να παρατήσω αυτή τη ζωή. Αλλά δεν το κάνω γιατί ζώντας έτσι έχω βρει την αληθινή ευτυχία στην επίγεια ζωή μου. Σε ρωτώ λοιπόν: Αφού το ανώτερο και καλύτερο πράγμα στη ζωή είναι να γίνει κανείς ευτυχισμένος και εγώ είμαι, ακολουθώντας αυτόν τον αυστηρό τρόπο ζωής, χάνω τίποτα; Για πες μου όμως: Εσύ ζώντας όπως ζεις, και λέγοντας αυτά που λες, είσαι ευχαριστημένος από τη ζωή σου;

-Είμαι, λέει ο Βολταίρος.

Όμως ο άνθρωπος όταν λέει ψέματα, τα χείλη το λένε. Η καρδιά δεν το λέει. Γι' αυτό άμα τον κοιτάζεις στα μάτια του, την ώρα που λέει το ψέμα, τον κατάλαβες. Γιατί; Γιατί η καρδιά μας μισεί το ψέμα, και αυτό βγαίνει στα μάτια και στην έκφραση του προσώπου.

Έτσι, ο Άγιος Ευγένιος Βούλγαρης κατάλαβε ότι ο Βολταίρος έλεγε ψέματα, γιατί εκείνη την στιγμή κοκκίνισε και άλλαξε χρώμα. Αλλά του λέει:

-Ας υποθέσουμε, τέλος πάντων, ότι και εσύ είσαι ευχαριστημένος. Τώρα να ρωτήσω κάτι άλλο: Αν, όπως το πιστεύω, υπάρχει Θεός, εγώ είμαι απόλυτα εντάξει. Αν δεν υπάρχει Θεός, όπως το λες εσύ, ζημιώθηκα; έχω πάθει τίποτα; Τίποτα απολύτως! Πέρασα την ζωή μου ευτυχισμένος! Ας πούμε όμως ότι υπάρχει Θεός, για έλα τώρα να δεις τη δική σου κατάσταση. Μπορείς να φανταστείς τι σε περιμένει;

Εκείνη την στιγμή σηκώθηκε ο βασιλιάς, χειροκρότησε τον Ευγένιο Βούλγαρη, και του είπε:

-Μπράβο! Δεν θέλω τίποτε άλλο να ακούσω. Όλα τα άλλα είναι ανοησίες. Ευχαριστώ πολύ για το μεγάλο μάθημα.

3. Με ειλικρίνεια απέναντι του Θεού

Είπε ο Χριστός: «τι ωφελήσει άνθρωπον εάν κερδήση τον κόσμον όλον, και ζημιωθή την ψυχήν αυτού; Τι θα δώσει ο άνθρωπος αντάλλαγμα για την ψυχή του;» Με τι θα την εξαγοράσεις; Για πόσο θα την πουλήσεις; Είναι σαν μας λέει: Έχουμε μια ζυγαριά. Βάλε στον ένα δίσκο, τον κόσμο όλο. Βάλε και στον άλλο μόνο την ψυχή σου. Η ψυχή σου έχει πιο πολλή αξία, από ολόκληρο τον κόσμο. Γιατί;

Το σώμα αυτό που έχουμε, θα έρθει μια μέρα και θα το εγκαταλείψουμε. Όσο και να το είχες καλοπεριποιημένο, καλοταϊσμένο, όσο και να το είχες ευφράνει, εκείνη την στιγμή όλα τελειώσαν. Αλλά η ψυχή ούτε θα τελειώσει, ούτε θα σβήσει ποτέ. Γι' αυτό ακριβώς, «τι ωφελήσει άνθρωπος εάν κερδήση τον κόσμον όλον, και ζημιωθή την ψυχήν αυτού;»

Μας φώτισε ο Χριστός και μας είπε, ότι για να κερδίσετε την ψυχή σας και την αληθινή ευτυχία, πρέπει να αγωνίζεστε να τηρείτε το θέλημά Μου. «Όστις θέλει οπίσω μου ελθείν, απαρνησάσθω εαυτόν», τον κακό και αμαρτωλό εαυτό του, «και αράτω τον σταυρόν αυτού», το σύμβολο της υπομονής, της αγάπης και της ταπεινώσεως, «και ακολουθείτω μοι» ολόψυχα στην πορεία του προς τον Θεό και στην πορεία του για την σωτηρία της ψυχής του.

Την παλαιά εποχή οι Ιρλανδοί ήταν ένας άγριος λαός, ληστές και κλέφτες.

Και πήγε εκεί ένας άγιος άνθρωπος και κήρυξε τον χριστιανισμό. Πολλοί πίστεψαν και ζήτησαν να βαπτισθούν. Όταν όμως βαπτίζονταν, όλοι, κρατούσαν το δεξί χέρι τους ψηλά έξω από το νερό.

-Βρε, τους λέει, τι κάνετε; Είπαμε, ολόκληροι μέσα στο νερό. Όλος ο άνθρωπος πρέπει να βαπτιστεί. Δεν επιτρέπεται να μείνει κάτι απέξω. Όλος ο άνθρωπος να γίνει του Χριστού.

-Το ξέρουμε, του απάντησαν. Αλλά μας είπες πως ο,τι γίνει του Χριστού, δεν επιτρέπεται να ξαναγίνει του διαβόλου. Αν λοιπόν κάνουμε, το χέρι μας του Χριστού, πως θα κλέβουμε μετά; Γιατί ήθελαν να γίνουν χριστιανοί αλλά και να εξακολουθούν και να κλέβουν.

Γιατί είπαμε αυτή την ιστορία; Όλοι είμαστε χριστιανοί. Είμαστε στην εκκλησία και παρακαλουθούμε με ησυχία, ταπείνωση και προσευχή την Θεία Λειτουργία. Αυτό δείχνει πως είμαστε άνθρωποι με πόθο για αγιασμό και για την σωτηρία της ψυχής μας. Αλλά ταυτόχρονα, είμαστε και άνθρωποι που νομίζουμε πως «ε, μπορεί κανείς να ζήσει έναντι του Θεού, με λίγη κατεργαριά». Δεν γίνεται αδελφοί. Πρέπει να φροντίσουμε να γίνουμε, όσο το

δυνατόν πιο ολοκληρωτικά καλοί χριστιανοί, να γίνουμε ολόκληροι του Θεού.

Λέει ο Απόστολος Παύλος: Ολόκληρο ημών το σώμα, και η ψυχή, και το πνεύμα, δηλαδή και οι σωματικές δυνάμεις και τα συναισθήματα και η σκέψη, όλα να είναι αφιερωμένα στον Χριστό. Τότε ο άνθρωπος γίνεται αληθινός δούλος του Χριστού. Όσο πιο πολύ προσπαθεί να ζει έτσι, τόσο πιο πολύ είναι η καρδιά, η σκέψη και οι ενέργειές του, όλες γεμάτες από αγάπη, από καλωσύνη, από αρετές. Και ο ίδιος αποκτά την αληθινή ευτυχία και την σκορπίζει τριγύρω του σε όλους και έχει το σπουδαιότερο απ' όλα που είναι η μεγάλη παρηγορία της ελπίδας της απολαύσεως της Βασιλείας του Θεού. Αμήν.-